

ПРОТОКОЛ

№ 178

гр. Пловдив, 10.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева

Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
Сложи за разглеждане докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно
търговско дело № 20245001000088 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 13:46 часа се явиха:

Жалбоподателят-ищец С. А. Г. редовно призован, не се явява и не се
представява.

Жалбоподателят-ответник Д.з. АД редовно призован, не изпраща
представител.

Докладва се постъпила молба от адв. П. К. - пълномощник на С. Г., с
която не се възразява по хода на делото.

При наличието на редовно призовани страни, съдът намира, че не са
налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото.

С решение № 30/26.05.2023 г., постановено по т.д. № 12/2022 г. по описа
на окръжен съд С., „Д.з.“ АД, с ЕИК ***** е осъдено да заплати на С. А.
Г., с ЕГН *****, от гр. С., на основание чл.432 от КЗ, във връзка с чл.86
от ЗЗД сумата в размер на 40 000 лв. по предявения частичен иск от общо
100 000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди,
претърпени от ищеца в резултат на ПТП, настъпило на 17.05.2017 г., малко

след 17.35ч., в гр. С., в близост до сградата на „Е.Б.“, причинено от С.А.Ч. при управление на микробус „М.С.“ с рег. №*****, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, съгласно Застрахователна полица №*****/25.11.2016 г., валидна за периода 26.11.2016 г. – 25.11.2017 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 30.10.2017 г. до окончателното ѝ изплащане.

„Д.з.“ АД, с ЕИК ***** е осъдено да заплати на С. А. Г., с ЕГН ***** направените от него разноски в размер на 395лв. Оставено е без уважение искането на С. А. Г., с ЕГН *****, релевирано чрез адв. П. К., за присъждане на 5 лв. от внесения депозит за съдебно-медицинска експертиза и 15 лв. държавна такса за депозираната частна жалба, като неоснователно и недоказано.

„Д.з.“ АД, с ЕИК ***** е осъдено да заплати на адв. П. К. адвокатско възнаграждение в размер на 2 076лв. с ДДС.

„Д.з.“ АД, с ЕИК ***** е осъдено да заплати по сметката на ОС - С. сумата от 1 600 лв. - държавна такса.

С решение № 53/24.11.2023 г., постановено по реда на чл.247 от ГПК, е оставено без уважение искането на С. Г., релевирано чрез адв. П. К., за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение № 30/26.05.2023 г. по т. д. № 12/2022 г. по описа на същия съд, поради непосочването, че искът за законната лихва за забава се отхвърля за периода 25.05.2017 г. - 29.10.2017 г.

С определение № 114/27.09.2023 г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, е отхвърлена молбата на С. А. Г., с ЕГН *****, подадена чрез адв. П. К., с която е направено искане за изменение на Решение № 30/26.05.2023г. по т. д. №12/2022г. по описа на същия съд в частта за разноските, като допълнително бъдат присъдени още 3 444 лв. адвокатско възнаграждение, изчислено на база на Наредба №1/09.07.2004г. в редакцията ѝ към датата на приключване на устните състезания - 14.02.2023г.

Срещу решение № 30/26.05.2023 г. е подадена редовна въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство – „Д.з.“ АД. Жалбоподателят счита, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорена е отговорността на водача,

управлявал застрахованото МПС. Изразено е несъгласие с изводите на първоинстанционния съд относно своевременно въведеното от ответника възражение за съпричиняване от страна на пострадалия. Оспорено е наличието на пряка причинноследствена връзка между процесното ПТП и твърдените от ищеца травми. Наведени са подробно доводи, че определеният от съда размер на обезщетението за неимуществени вреди не съответства на принципите за справедливост, визирани в чл.52 от ЗЗД и е прекомерен, като е въведено оплакване, че не е ясен и размерът, който съдът приема за справедлив и приноса на ищеца за настъпилите вреди. Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго, с което исквете да бъдат отхвърлени.

В постъпилия в срока по чл.263 ал.1 от ГПК отговор от въззиваемата страна - С. А. Г. се оспорва подадената въззивна жалба. В отговора на въззивната жалба се съдържа доказателствено искане – за допускане на гласни доказателства на основание за допустимост по чл.266 ал.3 от ГПК. Решение №53/24.11.2023г., постановено по реда на чл.247 от ГПК, е обжалвано от ищеца - С. А. Г., с оплакване за неговата неправилност и искане за неговата отмяна.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК не е постъпил отговор по тази жалба от насрещната страна. Постъпила е и частна жалба от адв. П. К. – пълномощник на ищеца С. Г., срещу постановеното по реда на чл.248 от ГПК определение № 114/27.09.2023 г., с оплакване за неговата неправилност и искане за неговата отмяна.

С постъпилия отговор от „Д.з.“ АД на частната жалба същата се оспорва изцяло.

Страните претендират сторените по делото разноси, като от въззиваемата страна се претендират разноси по реда на чл.38 от ЗА.

По съдържащото се във въззивната жалба доказателствено искане, съдът е разпоредил, че ще се произнесе в открито съдебно заседание, след като се изслуша евентуално и становище на насрещната страна, която не се явява в днешното заседание.

С горесцитираната молба, подадена от адв. П. К. се поддържа доказателственото искане, поддържа се отговора на въззивната жалба и се

поддържа подадената от ищеца такава и частна жалба срещу определението по чл. 248 ГПК. Изложени са съображения по съществото на спора, като се поддържа искането за възражение по реда на чл. 38 от ЗА, ведно с ДДС и се прави възражение за недължимост, респективно прекомерност на разносните, включително адвокатско възнаграждение и юрисконсултско възнаграждение за другата страна.

Съдът намира за неоснователно съдържащото се в отговора на въззивната жалба доказателствено искане на ищеца С. Г.. Вярно е, че такова доказателствено искане за допускане на гласни доказателства, с оглед възражението на ответника, досежно механизма на ПТП е направено и в първоинстанционното производство, в съдебно заседание от 01.03.2023 г. Съдът е оставил без уважение така направеното доказателствено искане, но не е допуснал процесуално нарушение при неуважаването му. Ето защо поради липса на предпоставки на чл. 266, ал. 3 ГПК, същото следва да се остави без уважение.

Водим от горното

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на С. Г., съдържащо се в отговора на въззивната жалба за допускане на гласни доказателства, а именно призоваване и разпит на лицето Д.Г.Н..

Съдът като взе предвид, че не се правят искания за събиране на доказателства, намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Обявява устните състезания за приключили.

Съдът обяви, че ще обяви решението си в срок до 10.05 .2024 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 13.54 часа.

Председател: _____

Секретар: _____